

[Ole Vig Jensen]

Når jeg er betænkelig ved på nuværende tidspunkt at sige ja til at knæsatte et princip, hvorefter man skal bevilge 25.000 kr. pr. elev, så er det, fordi jeg ved, at hvis vi tager skolen med det fulde antal elever, der skal være, så kommer vi op på et statstilskud på omkring 25 mill. kr. eller måske mere. Det er faktisk lige så meget, som vi overhovedet skal spare på alle de private skoler i det kommende år, og vi ved, på hvilke vilkår de private skoler lever i disse år. Nogle af dem er ved at gå i knæ. Det ville selvfølgelig være en smule provokerende, når vi går så tæt på den daglige virksomhed i de enkelte skoler og skærer ganske kraftigt i budgetterne, at vi uden videre gav los for beløb i denne størrelsesorden. Det generer mig at skulle sige det, fordi det på en eller anden måde er en begrænsning af det frie skolevalg, som jeg egentlig er imod, men når man kender de økonomiske betingelser, er det betænkeligt netop i øjeblikket.

Jeg hæfter mig i øvrigt ved – jeg håber, at tallene er rigtige, ellers må ministeren korrigere mig – at når vi taler om statstilskud til en række af de skoler, vi kalder private eller frie skoler, så ligger udgifterne for statens vedkommende maksimalt på 8.000–10.000 kr. pr. elev, men det er meget mere almindeligt, at statstilskuddet er helt nede på 3.000–4.000 kr. pr. elev.

Men forslagene er fremsat. Der er god grund til, at vi får dem i udvalget og får lejlighed til at drøfte vilkårene for etablering af frie skoler, private skoler og driften af dem.

Mimi Jakobsen (CD):

Vi er sikkert mange, der har hørt om og har fulgt debatten om Cirkelhuset og også har fulgt de forhandlinger eller samtaler, hvad man nu vil kalde det, der har foregået mellem ministeriet og de pågældende initiativtagere, i hvert fald gælder det de mange ordførere, der er til stede i dag her i salen.

Centrum-demokraterne har uhyre megen sympati for, at man tager et initiativ i et område, hvor der synes at være et behov. Nu bliver jeg altså en lille smule forsigtig, for jeg må jo indrømme, at ministerens tal på de 44 eller de 49, der var tilmeldt 1. g, kommer totalt bag på mig. Men vi må naturligvis have opklaret i udvalget, hvad det er for tal, og hvad de andre tal, vi har hørt, bygger på, og

vi må have en helt præcis afklaring af, hvad der er rigtigt i denne sag. Men lad os gå ud fra, at der er et behov, og at man samtidig i det pågældende område har en spændende bygning, der har ligget tom længe. Det er klart, at de ting umiddelbart kan ses som fod i hose, de passer vældig godt sammen.

Jeg vil også godt sige, at i betragtning af, at det er det hus, vi taler om, så overrasker udgiftsstørrelsen mig egentlig ikke. Vi har i finansudvalget set, hvad et offentligt gymnasium koster, hvad offentlige skoler koster at opføre i dag, og derfor vil jeg sige, at det ikke er noget, der får CDerne til at falde i svime.

Jeg vil lige sige til hr. Ole Vig Jensen, at det med sponsorerne altså ikke ryster mig. Jeg tror ikke, at børnene kommer til at løbe rundt med T-shirts på, hvorpå der står: drik det, eller: køb det, eller: gør sådan og sådan. Det skulle såmænd ikke genere mig, bare de ikke bliver tvunget til det. Det er jo vigtigt.

Det, der generer os i denne sag, er, at man har et cirkulære – vi kan lide det eller ej – der siger: ½ mill. kr. i rentetilskud. I ganske enkelte tilfælde er der vistnok blevet givet 1 mill. kr. Og så ser vi, der har fået alt materialet tilsendt, at man søger om et sted mellem, ja, jeg kan ikke huske, om det var 8,5 mill. kr., der var det endelige tal, eller om det var 11 mill. kr., men lad os så bare sige 8,5 mill. kr., og den er svær, uanset hvor megen velvilje man har. Det kan vel ikke være sådan, at i uge 14 administrerer vi efter den halve million, men i uge 15 siger vi: nå, pyt da, nyt princip, og i uge 16, men så uge 17 er vi nede på den halve million igen.

Det er jo det, næsten samtlige ordførere før mig har været inde på, nemlig at det er principperne, vi må tage op. Vi kan ikke ændre principperne fra den ene uge til den anden og så ændre dem tilbage igen. Det er ikke tilfredsstillende for nogen, og det vil give et ramaskrig blandt de mennesker, der netop har fået behandlet en ansøgning, og dem, der står i kø om 14 dage, det er klart.

Jeg synes på den anden side, at jeg kan spore – det er muligt, det har været der hele tiden, og at det først er kommet frem i lyset i dag – et, jeg vil ikke sige flertal, men en meget stor velvilje over for at tage en virkelig diskussion af disse principper. Jeg synes, det er en glædelig ting, hvis vi i dag kan få det sat i gang igen, for flere har jo været inde på